

A Fővárosi Ítéltábla dr. Incze András Péter ügyvéd (fél címe 1) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a Kozma és Fáy Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Kozma Péter ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2014. november 26. napján meghozott, 33.P.24.982/2014/3. számú ítélete ellen az alperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperes által szerkesztett napilapot kiadó ... (címe), hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy az általa szerkesztett ... című napilapban az eredeti cikkel azonos helyen, azonos betűméretben 15 napon belül hozza nyilvánosságra az alábbi közleményt: „Helyreigazítás: Az általunk szerkesztett, a ... című napilap ... számában az 1. oldalon és folytatásaként a 3. oldalon megjelent „...” című cikk címében valótlanul állítottuk, hogy ... **nem vallotta be a tiszteletdíját**. A valóság az, hogy nem volt mit bevallania.”

Kötelezte az alperest kiadó ...-t, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül bruttó 30.000 forint perköltséget.

Felhívta az alperest kiadó ...-t, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 36.000 forint kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette az az Alaptörvény IX. cikk. (1)-(3) bekezdéseit, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1)-(3) bekezdéseit, 10. §-át, 12. § (1), (2) bekezdéseit, a PK 12., 13., 14., 15. számú állásfoglalásokat, az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB és 36/1994. (VI. 24.) AB határozatait.

Elsősorban azt állapította meg, hogy az alperes által a cikkben megfogalmazottak és a felperes által sérelmezettek tekintetében az alperest terhelte a bizonyítás kötelezettsége. A felperes felügyelőbizottsági tisztsége betöltése miatti tiszteletdíj bevallásával kapcsolatos közlést tényállításnak minősítette, melynek valóságával kapcsolatos bizonyítási kötelezettségének az alperes nem tett eleget.

Az alperesnek a cikk címében tett tényállításával kapcsolatosan ezért sajtó-helyreigazítást rendelt el.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a felperes keresetének elutasítását.

Álláspontja szerint a felperes által sérelmezett közlés az alperes véleménye, melyre abból a tényből következtetett, hogy a felperes felügyelőbizottsági tagsága ellenére ehhez kapcsolódó jövedelmet nem tüntetett fel a vagyonnyilatkozatában. Életszerűtlennek minősítve az ilyen pozícióért járó juttatás hiányát, és a felperesnek az erre vonatkozó nyilatkozattól elzárkózásának tényéből, alappal juthatott a cikkben megfogalmazott következtetésre.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helyben hagyását indítványozta.

Az alperesnek a díjazás életszerűtlenségével összefüggésben kifejtette, hogy a felperesről köztudomású, miszerint a miniszterelnöki megbízatását is csupán 1 forint díjazását vállalta. Pusztán a felperes nyilatkozat hiányában nem lehet olyan következtetést levonni, hogy kapott díjazást, amit aztán a vagyonnyilatkozatában nem tüntetett fel.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével egyetértett, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

A felperes által sérelmezett azon közlés, mely szerint nem vallotta be a Meridián felügyelőbizottsági tisztsége után járó tiszteletdíját, egyértelmű tényállítás, mivel ennek a közlésnek a bizonyíthatósági teszt alapján való vizsgálata azt az eredményt hozza, hogy a nyilatkozat tartalma egyértelműen igazolható, illetőleg cáfolható.

Az alperest terhelte a Legfelsőbb Bíróság PK 14. számú állásfoglalás szerint annak bizonyítása, hogy az általa megfogalmazottak megfelelnek a valóságnak, azonban ezen kötelezettségének a perben nem tett eleget. Helyesen utalt az elsőfokú bíróság az alperesi védekezés alapján arra, miszerint olyan kifejezett vélemény egyáltalán nem jelent meg az írásban, mely azt juttatta kifejezésre, hogy a felperes részéről valószínűtlen a felügyelőbizottsági tagság ingyenes ellátása.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért köteles viselni a felperes perköltségét a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint.

A perköltség a felperesi jogi képviselőt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján megillető ügyvédi munkadíjból áll.

Köteles továbbá viselni az alperesi lapot kiadó Nemezt Lap- és Könyvkiadó Kft. a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

Budapest, 2015. június 18.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő